

hovnemu poglavarju. Mnogo je uplivala znamenita okrožnica na vse Slované. Nje upliv so čutili tudi pravoslavni Slovani in vest jim je jela očitati, da tavajo po temni zmoti; pa žal, da se se strastno drže svoje zmote Rusi, Srbi in Bolgari. Pri zadnjih se je sicer v naših dneh že jelo svitati ter se nameravajo združiti z Rimom. Oče svetlobe pa bo se usmilil tudi ostalih naših zgubljenih bratov ter jih bo o pravem času poklical k čedi dobrega pastirja rimskega papeža, ki želi tako goreče vse Slované priviti na svoje ljubeče očetovsko srce.

Hvaležen je Slovan vsikdar za vsako drobtinico, kako da ne bi bil hvaležen na toliki dobroti sv. Očeta! Takoj se mu poklonijo in zahvalijo za apostolski list v Rimu bivajoči slovanski duhovniki. Prijazno jih sprejme sv. Oče ter jih ljubeznivo nagovori rekoč: »Skrbite, da se ta apostolski list povsod dobro razglasi med krščanskim ljudstvom.«

Iz vseh slovanskih pokrajin hité meseca julija 1881. na obletnico verni Slovani v Rim, da bi se osebno zahvalili dobremu Očetu. V imenu vseh se mu je zahvalil prevzvišeni vladika J. J. Strossmayr ter poprosil za vse Slované apostolskega blagoslova.

Sv. Oče pa so nagovorili slovanske romarje s temi-le pomenljivimi besedami: »Rim, stolno mesto katoliškega sveta, Vas je željno pričakovalo in Vas v ljubezni danes objema. Naše očetovsko srce pa se tako silno veseli Vašega številnega pohoda, da kar je svoje dni sv. apostol Pavel rekel o svojem Titu, smelo tudi mi ponovimo o Vas: »Bog Nas je potolažil z Vašim prihodom«. Že od začetka Našega papeževanja, ko smo videli, kako neusmiljeno stiskajo sv. cerkev od vseh strani, nas je volja obšla proti jutru se ozreti, bi li spomin na preteklost Nam ne posvetil s kakim razlogom in potrdilom veselega upa za prihodnje; zdaj pa se je po božji dobroti zgodilo, da ravno današnji dan nam podaja del — in ne najmanjši del — tega tolažila, ki smo takrat namerjali ga med Vami iskati.«

Radostno moramo vsklikniti pri teh besedah s pesnikom:

„Upanje smo sladko Ti Slovani,
Slava! kličemo za Te užgani.“

Pa še dalje govorijo sv. Oče slovanskim romarjem: »Kadar se povrne jedinstvo v veri in bodo zagotovljene pravice posameznih dežel, potem se le se bode veliko zanašati na Vaše prizadevanje in moč za razširjevanje kraljestva božjega na zemlji: ker po božjem sklepu se kaže, da je slovanski narod prihranjen za posebne namene.... Vi bodite priče, da spoznajo vsi, da Naša očetovska dobrovoljnost v ljubezni objema vso blagodušno in veliko družino slovanskih narodov in gledé na to je najgorečnejša želja Našega srca, da naj se z največjo vnemo, z nepremakljivo zvestobo držijo katoliške cerkve in da se tudi niti jeden naj ne izgubi iz te presvete barke.«

V spomin slovanskega potovanja v Rim je dal postaviti sv. Oče v cerkvi sv. Klementa na svoje stroške nov oltar na čast sv. Cirilu, čegar sveti ostanki počivajo v tej cerkvi.

Tako važnega pomena je torej znamenita okrožnica »Grande munus«:

„Zató pa hvalo mu recimo,
Nam „grande munus“ podaril je milo.
Zató med papeži, ki jih častimo,
Ime se i njegovo bo svetilo:
Kar Hadrijan je nekdaj bil ustanovil,
To Lev mogočni zopet bo ponovil.“

Gospodarske stvari.

Železnica med Ptujem in Pragarskim.

Do 1. majnika smo se mogli samo zjutraj in zvečer peljati doli proti Oggerski in narobe. Od 1. majnika začnši pa gresta še dva druga vlaka, toda samo od Ptuja do Pragarskega ter od Pragarskega na Ptuj in sicer popoldne:

1. Odhod od Ptuja ob 12. uri 45 min. Prihod na Pragarsko ob 1. uri 45 min.

2. Odhod od Pragarskega ob 3. uri 35 min. Prihod na Ptuj ob 4. uri 33 min.

Torej se lahko pelja na Ptuj ali iz Ptuja vsaki, kdor se pripelja na Pragarsko z brzovlakom ali z mešanin vlakom ali kedar se hoče s temi vlaki peljati proti severu ali proti jugu. Moram še pripomniti, da naj povpraša sprevodnika (kondukterja) pri vlaku, ali pa vartarja (portirja) na Ptui in na Pragarskem, kdor hoče pozvedeti, kedaj gre kaki vlak, kako dolgo treba čakati itd.

Detelja in nje setev.

Vsako leto se sliši v spomladi tožba, da je detelja po zimi trpela in se je le malo več vidi na njivi. Kaj je v tem kmetovalcu storiti, kaj naj vseje na istej njivi, da mu še bode kaj kositi? Sitno je to že za kmetovalca in ne ostane mu po navadi druga, kakor da tako deteljišče podorje.

Lažje pa ubrani kmet deteljo, da ne trpi po zimi škode, ako jo seje med jarico ali pomladnjo rž. Oboje kali hitreje, kakor detelja in kedar pritisne mraz, je že pšenica ali rž precej močna, ne pa še detelja in tako varuje jarica deteljo solnce in vetra, da je ne izsušita v suhem času in ko je čas žeti jarico, tedaj je detelja že dovolj močna, da zdrži solnce in veter. Ko pa pride zima, ne more mraz detelje vzdigniti iz zemlje, ker je koreninica od jarice še dovolj v zemlji in če se prst vendar-le vzdigne, pade detelja s koreninico pšenice še tako v prst, da ima dovolj živeža. Ako pa je detelja sama, tedaj ostane nje koreninice navadno v takem slučaju napol suho in detelje spomladi ne bode veliko.

Z deteljo pa kaže še tudi drugo travino seme posejati. Kjer se pase v jeseni drobnica, ovce, tam tudi te zateptajo prst toliko, da je zima ne vzdigne na škodo detelje. V jeseni pa ne kaže sejati detelje med rž ali pšenico, kajti tedaj bi bila detelja še preslaba, ko pride zima in ne bode je potem v spomladi veliko na njivi. Vendar pa je mogoče še tudi med oziminino sejati detelje, toda v mesecih marciji ali že v februarju — na površino in še celo na sneg, ako se ni bati, da sneg hitro skopni in voda odteče z njive. Tedaj bi ona vzela tudi seme detelje s seboj in delo bilo bi zastoj.

Sejmovi. Dne 12. maja na Planini v Slov. Gradci Dne 15. maja pri M. D. v puščavi. Dne 15. maja v Št. Lovrenci na Kor. žel., v Ulimiji, v Središču, v Reichenburgu in v Velenji. Dne 16. maja v Št. Ilji v Slov. gor., na Bizeljskem, v Pilstanji in v Vojniku. Dne 18. maja na Ptujski Gori.

Dopisi.

Iz Maribora. (Iz Amerike.) [Konec.] Plačila na obroke tu ne poznajo, človek mora vse naprej plačati, stanovanje in vse drugo. Ko bi si jaz bil šivalni stroj s seboj peljal ter še imel kacic 50 gold. s seboj, tedaj bi si mogel toliko spraviti v kupe, da bi lahko še